

Der gøres meget i internationale miljøkonferencer, men vi skal selvfølgelig passe på, at de ikke udvikler sig til blot og bare papir fyldt med gode hensigter. Det er det enkelte menneske, der med sine holdninger skal skabe en bedre fremtid.

Forhåbentlig kan Kommissionen for bæredygtig udvikling være et praktisk og handlingsrettet organ, som kan sørge for, at Rio-konferencens vedtagelser følges op af konkret handling.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kommer ikke herop for at glædes over det, jeg er enig med fru Hanne Severinsen i, men for at tage fat på den diskussion om joint implementation, som jeg gerne vil tage, når fru Hanne Severinsen lægger så megen vægt på den.

Jeg forstår den simpelt hen ikke i relation til, at CO₂-udslippet skal mindskes her på kloden, og jeg vil spørge: Er fru Hanne Severinsen enig i, at CO₂-udslippet skal ned? Og hvis det er rigtigt, at det samlede CO₂-udslip skal ned, hvordan kan det så lade sig gøre ved at lave joint implementation i fattige lande som Kina og Rumænien?

Kan man forestille sig, at Kinas CO₂-udslip går ned? Jeg kan kun forestille mig, at Kinas CO₂-udslip øges, og derfor kan jeg simpelt hen ikke få ind i mit hoved, at joint implementation kan bruges til at få CO₂-udslippet ned globalt set. Jeg kan se, det kan bruges til at flytte nogle investeringer, men jeg kan ikke se, det kan få CO₂-udslippet ned globalt set.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg synes, det er meget spændende, at fru Hanne Severinsen rejser debatten om joint implementation.

Jeg vil godt høre, om Venstre er enig i synspunktet om, at vi skal gøre noget omkring skovene. Skovene er jo en måde at lave CO₂-binding på. Vi ved, at der er et kæmpepotentiale i Sibirien, og der er mange af Østlandene, der frygter, at vi skal bruge alle de joint implementation- penge, som de er overbevist om kommer, til træplantning derovre, fordi det vil give en så enorm effekt.

Men tror fru Hanne Severinsen ikke også, at man kunne lave ørkenbekæmpelse og skovrejsning i nogle af de store ørkenområder, der er i Kina, for befolkningen er jo meget koncentreret

dér, og måske mange i andre lande? Var det noget, Venstre kunne tænke sig at bakke op om?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Problemet med joint implementation er jo vanskeligheden ved at skelne imellem de investeringer, der skal foretages under alle omstændigheder, og så dem, der skal købe os aflad i miljødebatten, og jeg vil godt spørge fru Hanne Severinsen om, hvordan Venstre vil skelne imellem de to ting.

Og hvordan vil man undgå, at der bliver svindlet eller fiflet med disse joint implementations om undskyldning for, at der ikke skal ske en yderligere oprensning her i landet, hvor vi jo har et af verdens største CO₂-udslip pr. hoved?

Det, som er nødvendigt i den forbindelse, er, at vi gør begge dele, sådan som det sker i dag, hvor vi både er godt med i Østeuropa og den tredje verden og fejler for egen dør, sådan som fru Hanne Severinsen også var inde på.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Mit ærinde er, at vi simpelt hen bliver nødt til at se praktisk på det her spørgsmål. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at verden ikke kan se forskel på, hvor CO₂-udslippet kommer fra, og derfor må hr. Steen Gade tage min beregning af, hvor mange penge vi faktisk skal bruge på noget, der virker marginalt i forhold til CO₂, alvorligt.

For virkeligheden er jo, at der bygges nye kraftværker i Kina hver eneste uge. Det er virkeligheden, og derfor må vi tage det så alvorligt, at vi siger: Hvordan kan vi på en praktisk måde få mest ud af investeringerne?

Så kan det godt være, at nogle vil spørge, hvordan vi undgår fifleri osv., men vi må da være enige i grundsynspunktet, at der er ikke meget glæde ved, at en temmelig energibesparende produktion i Danmark må lukke, og at man så importerer tilsvarende varer fra et område, der bruger meget mere energi. Derfor er mit ærinde, at vi simpelt hen må få diskuteret det her på en praktisk måde.

Og selvfølgelig skal det også indgå, som hr. Niels Langkilde nævnte, at man også kunne forestille sig, at ulandshjælp og Øststøtte blev mere praktisk, forstået på den måde, at vi også så lidt på, hvad projekterne betyder for CO₂-bindingen, og dér er det selvfølgelig klart, at skovene betyder utrolig meget.